

De syke hundene: Brev til Mattilsynet og Norsk Kennel Klub

Denne teksten ble først publisert som bloggpost på <http://einarflydal.com> den 09.09.2019

Veterinærinstituttet, ved Jorun Jarp, beredskaps- og sikkerhetsdirektør, jorun.jarp@vetinst.no
Norsk Kennel Klubb, info@nkk.no
Til Mattilsynet, postmottak@mattilsynet.no

Oslo, den 9.9.2019

Hypotese vedr. hunder som blir syke og dør av ukjent årsak

Jeg tillater meg å fremsette og begrunne en hypotese om årsaken til den pågående "epidemien" blant hunder. Jeg vil anta at denne hypotesen per dato ikke undersøkes. Min bakgrunn for å gjøre dette, er nær 10 års graving rundt mekanismer som kan gi slike "epidemier".

Jeg vil også gi dere noen tips om hvilke andre symptomer dere bør se etter dersom dere ønsker å få avkreftet/underbygget denne hypotesen.

Utgangspunkt - ingen klare ledetråder er identifisert

I følge den informasjon som er tilgjengelig i pressen og på Veterinærinstituttets nettsider, har man per 9.9.2019 (mitt sammendrag): ikke identifisert noen bakterier eller virus eller toksiske stoffer som mulig årsak. De to nylig identifiserte bakteriene *Clostridium perfringens* og *Providencia alcalifaciens* er normalt forekommende. Hundene kommer fra ulike deler av landet. Det er ikke grunnlag for å tro at symptomene spres ved smitte eller maten de har fått i seg. Symptomene er omtalt som uttrykk for "sammenbrudd i hundens biologiske systemer" (VG, 8.9.2019).

Utledning av en hypotese

Det er omfattende dokumentert gjennom langtidsobservasjoner av mennesker og eksperimenter på dyr at sammenbrudd av ulike biologiske systemer er påregnelige langtidsvirkninger av mikrobølget stråling (Hecht 2016, NMRI 1971). Dette er påvist selv ved eksponering godt under dagens anbefalte grenseverdier. Ved raskere stoffskifte inntreffer slike sammenbrudd av biologiske subsystemer raskere, derfor raskere hos bananfluer enn hos marsvin, enn hos hunder, enn hos mennesker.

Dagens grenseverdier er satt for allmennbefolkningen av mennesker, ikke dyr, og er satt for kun å beskytte mennesker mot akutt skade ved oppvarming av vev fra absorpsjon av energien i radiostrålingen (mer enn 1 grad Celcius i løpet av 6 minutter). Andre eventuelle mulige skadevirkninger er bevisst utelukket fra beregningsgrunnlaget for grenseverdiene (ICNIRP 1998), ettersom slike virkninger ikke har noen monoton, positiv dose-respons-sammenheng, men er knyttet til en rekke andre faktorer som ikke er nevneverdig avhengige av eksponeringens intensitet. ICNIRPs argument for å utelukke disse andre faktorene, er at "det blir for komplisert" å ta dem med, og at de - i følge ICNIRP, men ikke i følge det store flertall av bransjeuavhengige forskere på feltet - "ikke er tilstrekkelig sikkert påvist" (samme sted).

Slike skadevirkninger er omfattende og gjentatt dokumentert, f.eks. ved at polarisert, pulset mikrobølget stråling (som er det som kommer fra mikrobølgesendere) er påvist i en rekke forsøk *in vitro* og *in vivo* på planter, dyr og mennesker å kunne forårsake åpning av spenningsstyrte kalsiumkanaler (VGCCene), og derved forårsake forhøyet produksjon av oksidanter (ROS). Dette skjer ved intensiteter på ca 1/7 200 000 - én syvkommatomilliondel - av den energien som skal til

for å frambringe tilstrekkelig oppvarming av cellevæske til å bryte grenseverdiene (Pall 2015). I tillegg til denne mekanismen, som har nedstrømsvirkninger på bred front - herunder redusert melatoninproduksjon, forhøyet nervesignaler og redusert immunforsvar - med tilhørende sekundære symptomer, er det identifisert en rekke andre mekanismer som også opptrer i biologiske systemer ved eksponeringer langt svakere enn dagens grenseverdier for mennesker (Horsevad 2015).

Disse mekanismene benektes i dag av den private, sterkt bransjetilknyttede stiftelsen ICNIRP og dens nettverk av forskere og konsulenter som utgjør det vesentligste av de medarbeidere i WHO som arbeider med eksponeringsproblematikk (The International EMF Project). I dette miljøet, som dessverre også legges til grunn for norsk strålevern, klassifiseres disse mekanismene for "utilstrekkelig påvist", et uttrykk som ofte forenkles til "påvist at det ikke er noen sammenheng", noe som selvsagt er galt. En slik vurdering er sterkt kritisert fra fagfolk verden over, som hevder at dette er å underslå forskningsfunn som er solide etter alle normale kriterier som er anvendbare innen biologifagene, ved å bruke eksklusjonskriterier som er skreddersydde for å beskytte trådløsbansjen mot strengere regulering (Wright 2017, Mercer 2016).

Polarisert, pulset mikrobølget stråling er i en rekke studier påvist å forstyrre den ultrasvake polariserte kommunikasjonen som foregår i kroppens egen reguleringssystemer, og også å bygge opp aksjonspotensialer i nerveceller slik at de gir forhøyet signalering. Jo skarpere pulser, jo sterkere biologisk påvirkning, Det er særlig pulser som er sterkere enn 30% over grunnfrekvensen som gir biologiske forstyrrelser (Panagopoulos 2019). Det er langt mindre vesentlig hva som er den absolutte styrken. Således kan mange, spesielt reumatikere, reagere på værforandringer i forkant, på grunn av de uhyre svake, knapt målbare elektriske pulsene som når fram til dem, fordi disse avviker fra det normale pulsmønsteret (for mer om dette, se Grimstad og Flydal 2018, s. 99 ff.). Pulsing oppstår som en nødvendig del når informasjon kodes inn i radiobølger.

Det er kjent at under søvn er kroppen ekstra ømfintlig for påvirkning fra kunstig skapte elektromagnetiske felt, herunder mikrobølget stråling (EUROPAEM 2016). F.eks. kan en WiFi-ruter påslått om natta endre hjernens arbeidsfrekvens (Hecht 2018, populærfaglig referert i bloggpost 11.04.2019)

Dagens hjemmemiljø er preget av elektriske felt og stråling fra strømledninger og elektrisk utstyr med elektroniske transformatorer, herunder sparepærer (lavfrekvente felt med mellomfrekvente pulser, såkalt "skitten strøm") og fra trådløst utstyr så som WiFi-rutere, PCer, nettbrett, m.m.. I tillegg har vi fått inn trådløse strømmålere (AMS) med mikrobølget radiokommunikasjon som går døgnet rundt. De fleste installerte strømmålerne sender med "moderne", skarpe pulser som er svært mye sterkere enn grunnfrekvensen. Disse målerne sender med effekter ("styrke") som reguleres automatisk etter forholdene, med en maks. effekt som tilsvarer ca. 3 ganger maks effekt fra 3G mobiltelefoni, men med skarpere, relativt langt sterkere pulser. De sender også hyppig: "Fyrtårnsignaler" fra Aidon-målere sendes døgnet rundt, i utgangspunktet hver 0,6-0,8 sekund, og i tillegg kommer informasjonsutveksling som gjerne foregår hver time. Målere av type Nuri/Kefas har et liknende mønster. For målere av merket Kamstrup sender fyrtårnsignaler sjeldnere, og overfører data til faste klokkeslett, kl. 0, 6, 12 og 18. Rekkevidden på signalene kan i åpent terreng være mange kilometer. I boligblokker og flermannsboliger rekker signalene fra målere i trapperom og hos naboer over, under og til siden, lett inn.

Ved tordenvær og etter strømbrudd setter AMS-målerne koplek i maskenett i gang med å konfigurere nettverket på ny, og da sender de en tid "for full guffe" før de slår seg til ro og reduserer signalstyrken.

Signalstyrken fra radiosendere synker grovt sett til 1/4 og enda lavere hver gang avstanden til antennen doubles. Den biologiske virkningen kan imidlertid, som det går fram over, være ganske uavhengig av avstanden. Det er stor variasjon biologisk og på grunn av tilfeldigheter i miljøet også

mellom individer av samme art mht hvor lett de reagerer og hvilke biologiske systemer som rammes over tid. Det samme gjelder eksponeringens varighet før symptomer viser seg.

Terskelverdi-tenkningen til Hans Selye er alment akseptert innen medisinen (omtale: [24.10.2015](#)): Man kan utholde belastninger over lengre tid, men en tilleggsbelastning kan plutselig føre til at "begeret renner over" og man blir syk. Innføringen av AMS har ført til en lang rekke rapporter om akutte helseplager på mennesker. Slike akutte reaksjoner i det empatiske nervesystem på EMF-eksponering er i følge såvel (EUROPAEM 2016) som (Hecht 2016) godt belagt. Ca 150 anekdotiske egenfortellinger som ofte inneholder trekk av blindforsøk, er samlet ([Smartmålerhistorier](#)). Enkelte inneholder beretninger om katter som ikke vil være i huset etter installasjon av AMS, og om hunder som utvikler kreft kort tid etter installasjon av AMS. Helsekader på hamster, og død, er også rapportert ([20.08.2018](#)). Intet systematisk arbeid for å samle inn informasjon om sammenhenger med AMS er gjort i Norge, hverken mht dyr eller mennesker. Meget få studier er gjort på AMS og helsevirkninger i andre land, og data er ikke direkte overførbare, ettersom teknologier, byggematerialer m.m. er ulike. Typiske reaksjoner på mennesker faller så langt sammen med funn rapportert av Hecht.

Hypotese

Jeg vil av dette utlede følgende hypotese, som det vil være fullt mulig for Veterinærinstituttet, Mattilsynet, NMBU m. fl. å undersøke:

""Epidemien" med hunder som får blodig avføring og dør, er del av et bilde der det også er økt forekomst av andre symptomer som er typiske for systemsvikt forårsaket av langtidseksponering for mikrobølge elektromagnetiske felt, og har økt i antall etter installasjon av AMS - nye strømmålere - i området der hunden oppholder seg og sover."

Undersøkelsesmåte

Det følger av ovenstående at følgende kan undersøkes for å sjekke ut om AMS-målerne kan være en årsak:

- Om forekomstene kan knyttes til hustype: leilighet i blokk vs. rekkehus vs. enebolig (som styrer avstand til AMS-målere og antall WiFi-kilder)
- Om forekomstene kan knyttes til forekomst av AMS-målere og WiFi-rutere i huset, evt. hos nære naboer/gjenboere, og til antall kilder, inkl. TV-dekoder og TV med trådløst.
- Om forekomstene kan knyttes til avstand fra hundens liggeplass til AMS-målere.
- Om forekomstene kan knyttes til avstand til mobilmaster (I by ofte en langt sterkere kilde enn AMS, på landet gjerne omvendt.)
- Om det observeres andre symptomer som kan knyttes til EMF som årsak: bl.a. hjertearytmier, utmattethet, uro/dårlig søvn, kreft...
- Om forekomstene har forekommet akutt kort etter strømbrudd eller tordenvær.

EUROPAEM 2016 angir en rekke tester for mennesker som antakelig har overføringsmulighet til hunder.

Lykke til! Jeg håper dere finner ut av dette!

Einar Flydal, den 9. september 2019

PS. Det fins tilsvarende episoder med fugler, gris og mus. Problemet er at det ikke blir skikkelig undersøkt. Noen slike tilfeller fra Norge er videodokumentert av selskapet Filmduken AS.

PS2. Denne teksten er blitt utfylt med noen få flere detaljer noen timer etter at den ble avsendt og publisert.

Litteratur

EUROPAEM-retningslinjene 2016:

Igor Belyaev, Amy Dean, Horst Eger, Gerhard Hubmann, Reinhold Jandrisovits, Markus Kern, Michael Kundi, Hanns Moshhammer, Piero Lercher, Kurt Müller, Gerd Oberfeld, Peter Ohnsorge, Peter Pelzmann, Claus Scheingraber og Roby Thill: EUROPAEM EMF-retningslinjer 2016 for forebygging, diagnosticering og behandling af EMF-relaterede helbredsproblemer og sykdomme (originalens referanse: Rev Environ Health. 2016 Sep 1;31(3):363-97. doi: 10.1515/reveh-2016-0011). Last ned dansk versjon gratis [Bestill/last ned bøker, utredninger, m.m.](#)

Grimstad, Erling og Einar Flydal: Smartmålerne, jussen og helsa, Z-forlag, 2018

Hecht, Karl: Die Wirkung der 10-Hz-Pulsation der elektromagnetischen Strahlungen von WLAN auf den Menschen, Brennpunkt Ausgabe Mai 2018, Diagnose:funk

Hecht, Karl: Health implications of long term exposure to electrosmog, Competence Initiative for the Protection of Humanity, the Environment and Democracy e.V.2016, http://kompetenzinitiative.net/KIT/wpcontent/uploads/2016/07/KI_Brochure-6_K_Hecht_web.pdf

Horsevad, Kim: Kortlægning af Bioreaktivitet for Mikrobølger i nontermiske Intensiteter, Saxo, 2015, kan bestilles fra Akademika eller lastes ned her: http://helbredssikkertelekommunikation.dk/sites/default/files/Kortlaegning_af_Bioreaktivitet_ved_Mikroboelger_i_non-termiske_Intensiteter—2015.pdf

ICNIRP Guidelines for limiting exposure to time-varying electric, magnetic and electromagnetic fields (up to 300 GHz), Health Physics 74(4):494-522; 1998

Mercer, David: The WHO EMF Project: Legitimizing the Imaginary of Global Harmonization of EMF Safety Standards, ResearchGate, · May 2016, DOI: 10.17351/ests2016.41, <https://www.researchgate.net/publication/303700958>

Naval Medical Research Institute, NMRI (Zorach, R., & Glaser, 1971). Bibliography of reported biological phenomena ('effects') and clinical manifestations attributed to microwave and radio-frequency radiation, 1971/72, http://justproveit.net/sites/default/files/prove-it/files/military_radiowave.pdf

Pall, Martin L: Electromagnetic Fields Act Similarly in Plants as in Animals: Probable Activation of Calcium Channels via Their Voltage Sensor, Current Chemical Biology, 2016, 10, 74-82

Panagopoulos, Dimitris. (2019). Comparing DNA Damage Induced by Mobile Telephony and Other Types of Man-Made Electromagnetic Fields. Mutation Research/Reviews in Mutation Research. 781. 10.1016/j.mrrev.2019.03.003

Wright, Nicola: «Downplaying Radiation Risk», som er kapittel 24 i Walker, Martin J. (ed.): Corporate ties that bind – An Examination of Corporate Manipulation and Vested Interests in Public Health, Skyhorse Publishing, N.Y., 2017